

INKOMSTENBELASTING

No. 1212/1929.

De raad van beroep voor de directe belastingen I te Amsterdam;

Gezien de stukken;

Gehoord den betrokken inspecteur zoomede den belanghebbende, X
bij monde van zijn gemachtigde W te Z;

Overwegende dat belanghebbende voor het belastingjaar 1928/1929 in de inkomstenbelasting en verdedigingsbelasting II is aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 12.000,--; dat de inspecteur deze aanslagen, nadat belanghebbende ertegen had gereclameerd, heeft gehandhaafd, waarna belanghebbende bij den raad is gekomen in beroep, aanvoerende dat de aanslagen behooren te worden opgelegd overeenkomstig zijn aangifte naar een zuiver inkomen van f. 2.331,--;

Overwegende dat de inspecteur op grond van het in art. 80 der wet op de Inkomstenbelasting 1914 bepaalde heeft geconcludeerd, dat de bovengemelde aanslagen behooren in stand te blijven, zoo niet den raad blijkt dat en in hoever deze onjuist zijn, waartegenover belanghebbende van meening is dat bedoeld art. ten deze niet toepasselijk is en dientengevolge op den inspecteur de verplichting drukt om te bewijzen dat en in hoever de aangifte onjuist is;

Overwegende dat met betrekking tot de vraag omtrent de verdeling van den bewijslast op grond van den inhoud der stukken en van het ter vergadering verhandelde is komen vast te staan:

dat aan belanghebbende ter regeling der aanslagen in de inkomstenbelasting en de verdedigingsbelasting II over het belastingjaar 1928/1929 een aangiftebiljet is uitgereikt;

dat hij in dat biljet als beroep heeft opgegeven koopman en makelaar, als zuiver inkomen heeft ingevuld f. 2.331,92 en ter summiere aanduiding van de bestanddeelen van dat inkomen onder punt 18 sub g. (winst, aandeel in winst of overwinst) heeft vermeld f. 2.331,92;

dat belanghebbende dit biljet onder dagteekening van 13 Juni 1928 heeft ondertekend en ter inspectie ingeleverd;

dat belanghebbende op gemelden dag een aantal kantoorboeken en bescheiden waaruit van zijn inkomen kon blijken ter vernietiging heeft gezonden aan de firma A, die deze stukken inderdaad heeft vernietigd;

Overwegende dat nu belanghebbende ten betooge dat de bepaling van art. 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 omtrent de verdeling van bewijslast ten deze buiten toepassing moet blijven met een beroep op voormelde feiten heeft gesteld dat hij de overeenkomstig hoofdstuk VIII der wet vereischte aangifte heeft gedaan en hij niet gezegd kan worden in enig opzicht niet te hebben voldaan aan verplichtingen ingevolge de artt. 70 of 74 op hem rustende;

Overwegende dat evenwel de raad op grond van voormelde feiten tot de overtuiging is gekomen dat belanghebbendes aangifte niet voldoet aan een eisch der wet, met namen in art. 49 gesteld, van te zijn geschied naar waarheid, immers deze aangifte is geschied met de wetenschap van de onjuistheid daarvan;

Overwegende dat weliswaar belanghebbende als reden waarom hij zijn boeken en bescheiden deed vernietigen heeft opgegeven dat hij dezelve niet meer noodig meende te hebben, doch de raad uit het feit dat bedoelde vernietiging plaats vond terstond na het doen van aangifte de overtuiging heeft bekomen dat belanghebbende met die vernietiging slechts, althans in de eerste plaats, bedoelde te doen verdwijnen de bewijzen zijner met wetenschap van de onjuistheid daarvan gedane aangifte;

Overwegende dat mitsdien inderdaad de bovengemelde aanslagen naar het voorschrift van art. 80 in stand behooren te blijven zoo niet den raad is gebleken dat en in hoever dezelve onjuist zijn;

Overwegende dat daarvan niet is gebleken;

Handhaaft de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gewezen door Dr.B. de Gaay Fortman, plaatsvervangend Lid-Voorzitter, Dr.F.H. Abbing en Dr.Th.L. van Berckel, plaatsvervangende Leden in tegenwoordigheid van Dr.N.R.H. van Essen, Secretaris.

Amsterdam 30 September 1931.

(Geteekend) Fortman.

loco-Voorzitter.

(Geteekend) Van Essen.

Secretaris.

Voor Afschrift,
De Secretaris

Aangeteekend verzonden
den 16 den October 1931
aan
den belanghebbende.

Secretaris van den raad van beroep